

M1879 Reichsrevolver

10,6 mm Rewolwer Komisji M1879 Reichsrevolver

Rys historyczny

O ile rozwój nowoczesnych rewolwerów miał miejsce na terytorium Anglii, Francji oraz Belgii, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych, a w Cesarstwie Austriackim tkwiły pierwsze korzenie powstania pistoletu, to rozwój tej klasy broni zaczął się dokonywać także w Cesarstwie Niemieckim. Jeszcze w okresie trwania wojny Francusko-Pruskiej, trwającej w latach 1870-1871 armia pruska, a następnie niemiecka była uzbrojona w jednostrzałowe pistolety odprzodowe, a armia francuska posiadała w większości w rewolwery trzpieniowe typu Lefauchaux. Dopiero po wojnie i zjednoczeniu Niemiec, armia Saksonii jako pierwsza wprowadziła na uzbrojenie rewolwery, oznaczone jako M1873, od razu na naboje scalone, choć jeszcze bocznego zapłonu. Krótko po przyjęciu na uzbrojenie scalonych naboju kalibru 11 mm o centralnym zapłonie (co nastąpiło w 1878 roku) oraz z zapoznaniem z kilkoma zagranicznymi konstrukcjami strzeleckimi tego typu, zwłaszcza z rewolwerem Smith & Wesson Model No.2, nakazano rozpoczęcie prac nad nowym

rewolwerem przeznaczonym jako etatowej broni dla armii niemieckiej.

W 1879 roku w Niemczech powołano kilka komisji których zadaniem była modernizacja uzbrojenia armii. Jedną z nich miała być komisja mająca opracować nowy rewolwer który miał zastąpić używane pistolety z zamkiem kapiszonowym. Początkowo faworytem był skonstruowany w firmie Mauser rewolwer M1878 (Zig-Zag), ale ostatecznie konstrukcję tę odrzucono jako zbyt skomplikowaną i postanowiono opracować rewolwer. Jego konstruktorami byli członkowie komisji. Opracowany przez komisję rewolwer został wprowadzony do uzbrojenia w 1879 roku jako Armeerevolver M/79. W cztery lata później do uzbrojenia wprowadzono jego skróconą wersję Reichsrevolver M/83. Od 1908 roku rewolwery M1879 i M1883 były zastępowane przez pistolety samopowtarzalne Parabellum P.08, ale jeszcze w latach 40.-tych XX wieku pewna ilość tych wycofanych z uzbrojenia armii rewolwerów była używana przez funkcjonariuszy administracji III Rzeszy Niemieckiej.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Wrocław, Arsenał – Muzeum Militariów

Opis konstrukcji

Rewolwer M1879 był bronią powtarzalną. Szkielet zamknięty, jednoczęściowy. Mechanizm uderzeniowy kurkowy, bez samonapinania. Z lewej strony szkieletu znajdował się nastawny bezpiecznik. M1879 był zasilany z sześciopojowego bębna. Łuski z bębna były usuwane po wyjęciu bębna ze szkieletu. Szkielet był demontowany po wyciągnięciu jego osi (przed przypadkowym wysunięciem osi chronił zatrzask). Rewolwer nie posiadał rozładownika, do usuwania łusek służyła oś bębna lub inny improwizowany wybijak. Lufa gwintowana, posiadała trzy bruzdy prawoskrętne. Przyrządy celownicze mechaniczne stałe: muszka i szczerbinka.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Państwo – Cesarstwo Niemieckiej
- Rodzaj broni – rewolwer kapiszonowy
- Kaliber broni – 10,6 mm
- Zastosowany nabój – 10,6 mm x 25 mm R
- Magazynek broni – obrotowy bęben o pojemności 6 nabojów
- Wymiary konstrukcji:
  - Długość broni – 310 mm
  - Wysokość broni – 183 mm
  - Masa broni – 1,30 kg
- Prędkość początkowa broni – prędkość początkowa wystrzelonego pocisku 220 m/s

Bibliografia

- Aleksandr B. Żuk, Rewolwery i Pistolety – Encyklopedia Współczesnej Broni Palnej, Wydanie Drugie Rozszerzone, BELLONA, Warszawa 2021
- Frederick Myatt M.C., Ilustrowana Encyklopedia Pistolety i Rewolwery, ESPADON, 2014